

gældende Lovgivning, saaledes at man ikke sætte saa strenge Betingelser for at kunne opnåa Bevis som Skibsfører, Styrmand etc. Imidlertid er man ved Forhandling i Udvalget kommet til den Overbevisning, at det vistnok maa siges at være rigtigt at sætte saa strenge Bestemmelser som muligt for den, der staaer mere overordnet, nemlig Skibsføreren og i Lighed med ham Maskinmesteren af første Klasse, som i Reglen har et større Mandskab under sig, har større Ansvar og paa de store Oceanbøilere staaer over for en større medfølgende Befolkning, saaledes at man har fulgt den højtærede Ministers Forslag med Hensyn til disse to Klasser, hvor imod man har ment i det væsentlige at kunne blive staaende ved de ældre Bestemmelser for de andre Klassers Bedkommende. Det er en af Hovedændringerne, som vil findes udtrykte i Endringsforslaget Nr. 8, 9, 10, 11 og 12 og et Par andre, som de Herrer ville se. — Den anden væsentlige Ændring gælder Endringsforslaget til § 9. Det er med Hensyn til de Fordringer, man stiller til Søofficerers Kvalifikation til at kunne opnåa Ret til at føre Skib, det findes i Endringsforslaget Nr. 6, idet de Ord: „udenfor den indskrænkede Fart“ skulle udgaa. Endelig er der til Lovforslagets § 16 stillet nogle Ændringer. De findes under Endringsforslaget Nr. 17. Denne Paragraf omhandler Spørgsmaalet om, hvor vedkommende skal erhverve de Papirer, der hjemle ham Ret til at udøve sin Virksomhed som Skipper, Styrmand, Maskinist etc. Som Lovforslaget forelæa fra Ministeren, var det foreslaaet at oprette en ny Autoritet i saa Henseende, nemlig Navigationsdirektøren, men Udvalget mente, at man væsentlig burde blive staaende ved de gældende Bestemmelser, saaledes at enhver kunde faa det paa det Sted, hvor han hørte hjemme, hos vedkommende Dyrighed. Ved Samraad med Ministeren ere vi komne til den Affattelse, som her foreligger, og som jeg tror vil tilfredsstille alle Krav. Der er imidlertid senere af den ærede Indenrigsminister stillet to Underændringsforslag til denne Affattelse af Paragraffen. De ere fremkomne først i sidste Øjeblik, men jeg antager, at Udvalgets Medlemmer ville være enige med mig, naar jeg tilraader Tinget at gaa ind paa disse to Underændringsforslag, som ere stillede af den ærede Indenrigsminister. De angaa kun en Lettelse for dem, der ere borte fra Hjemmet, med Hensyn til Afdgangen til disse Næringsbeviser, idet de kunne faa dem paa det Sted, hvor de opholde sig herhjemme, eller, naar de ere i Udlandet, paa det Sted,

hvor deres Agent opholder sig. — Til § 19 er der foreslaaet en Ændring, der findes under Nr. 21. Den angaar Færøerne, hvor man mener at kunne have saa vidt mulig de samme Bestemmelser om indskrænket Fart som dem, der skulle gælde herhede. Saaledes som Lovforslaget blev affattet ved 2den Behandling, var det foreslaaet, at den indskrænkede Fart paa Færøerne skulde gælde al Fart mellem Øerne, men da man selvfølgelig ikke godt kan komme fra den ene Ø til den anden uden ogsaa af og til at maatte sejle uden om, og da de vigtigste Fiskebanter ligge et Stykke Vej fra Færøerne, men dog i Sigte af disse, er der stillet dette Ændringsforslag, som bestemmer, at indskrænket Fart heroppe gælder al Fart, saa længe man er i Sigte af Øerne. Alle de andre Ændringsforslag ere jo i det væsentlige som sagt Redaktionsændringer. Der er endnu kun at bemærke noget med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 31. Det var foreslaaet, at nærværende Lovforslag skulde træde i Kraft den 1ste Maj 1893, men der ligger, saa vidt jeg ved, en Masse af Andragender hos den ærede Indenrigsminister om at maatte fare paa de ny Betingelser, i alt Fald opholder der sig her Masser af søfarende Folk, som ønske at fare ud under de Betingelser, som dette Lovforslag indeholder, og under Forudsætning af, at dette Forslag bliver til Lov og træder i Kraft den 1ste Maj 1893, gives der Bemyndigelse for den ærede Indenrigsminister til at fravige de nu gældende Regler i Overensstemmelse med, hvad der her er foreskrevet, saa længe, indtil denne Lov træder i Kraft, det vil altsaa sige, at Ministeren straks kan give Bemyndigelse f. Eks. til Fiskekipperne til at kunne fare ud, for saa vidt han skønner, at de ere i Besiddelse af Kvalifikation dertil. Det er kun det, der menes med Endringsforslaget under Nr. 31, som overdrager den ærede Indenrigsminister en temmelig stor Fuldmagt. Jeg tror ikke, at de andre Ændringsforslag behøve nogen Dmtale, og jeg skal hermed indstille de iforskellige Forslag til det høje Rigs Bedtagelse.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede fungerende Ordfører mente, at man ved Samraad med Ministeren var bleven enig om alle disse Bestemmelser, og at jeg var fuldkommen fyldestgjort med Hensyn til Loven fra mit Synspunkt. Saaledes staaer Sagen imidlertid dog ikke, men jeg skal dog erkende, at der, om end jeg ikke mener mig fyldestgjort ved de stillede Ændringsforslag, dog ved Lovforslaget naas et Fremstrid, hvorfor det vil være rigtigt at